

عنوان مقاله:

گونه شناسی رویکردهای اهل سنت درباره ولادت و غیبت امام زمان (ع) با تاکید بر نقد رویکرد مخالفان ولادت و غیبت

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 9، شماره 17 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

محمد محسن مروجی طبسی - دانش آموخته حوزه علمیه و دکتری شیعه شناسی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

تطبیق روایات مهدویت بر حضرت مهدی (ع) فرزند امام حسن عسکری که از آن به «مهدویت شخصی» یاد می شود، از جمله باورهای بحث برانگیز بین مذاهب اسلامی، به ویژه شیعه و اهل سنت نشان داده شده است. برخی از اهل سنت، به ویژه وهابیان، با برجسته کردن جنبه مذهبی آن، تلاش گسترده ای در انکار تاریخی مهدویت شخصی و نسبت دادن این انکار، به تمامی اهل سنت و اختصاص عقیده مهدویت شخصی به شیعه و در نتیجه خرافه گرایی شیعه انجام داده اند. در حالی که اهل سنت، نسبت به جنبه تاریخی مهدویت شخصی، یعنی «ولادت»، و «غیبت» آن حضرت، رویکردهای متفاوت و گاه نزدیک به شیعه امامیه دارند. این مقاله با روش توصیفی تحلیلی و انتقادی می کوشد رویکردهای اهل سنت به جنبه تاریخی مسئله مهدویت شخصی را که مشتمل بر «ولادت» و «غیبت» امام زمان (ع) است، گردآوری و طبقه بندی کند و از این رهگذر رویکرد مخالفان را بر اساس مبانی اهل سنت نقد کند. نتایج بررسی های انجام شده نشان می دهد «گونه شناسی» رویکردهای اهل سنت در مسئله تاریخی ولادت و غیبت، در چهار دسته «رویکرد موافقان حداقلی»، «رویکرد موافقان حداکثری فرامذهبی و مذهبی»، «رویکرد مخالفان حداقلی» و «رویکرد مخالفان حداکثری» انجام می شود. این گونه شناسی می تواند ضمن ترسیم تصویری جامع از منظومه فکری اهل سنت در این باره، زمینه مناسبی برای تغییر مهدویت شخصی از باور مذهبی و تبدیل آن به باور اسلامی و نقد رویکرد مخالفان جنبه تاریخی مهدویت شخصی بر اساس مبانی اهل سنت و نقد از درون فراهم کند.

کلمات کلیدی:

مهدویت شخصی، موافقان مهدویت شخصی، مخالفان مهدویت شخصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722989>

